

Met andere woorden

LEO DE NIJM

De dorpsstrijd

In het voormalige gemeentehuis van Leest (Mechelen), het huidige Dorpshuis, ging ik afgelopen weekend voor de krant een toneelkring fotograferen.

De acteurs van Rust Roest hadden zich op de bovenverdieping een dagje teruggetrokken om er *Het geluid van zwetende Chinezen* in te oefenen. Een oosterse komedie waarmee ze deze maand drie keer op de planken staan. Toen ik de trappen naar de bovenverdieping opging, borrelden herinneringen aan enkele memorabele gemeenteraadszittingen door mijn hoofd.

Uitgerend in diezelfde, nu prachtig gerenoveerde bovenverdieping, heb ik mijn eerste pennentrekken voor de krant gemaakt. De tijd toen dagblad *Het Volk* nog bestond en we om de twee avonden op stap waren naar een of andere gemeenteraadszitting. Want voor de fusie in 1977 had elk dorp nog een maandelijkse gemeenteraad. In datzelfde zaaltje heb ik ook de laatste raadszitting van Leest voor de fusie geleefd.

Als inwijkling kreeg ik meer dan eens in de dorpscafés verhalen te horen over de tijd waarin de eeuwige dorpsstrijd om het gemeentehuis werd gevoerd. Daarin stonden twee fanfares centraal: de katholieken 'de Sussen' van Arbeid Adelt en 'de Blekken' van Sint-Cecilia, waarin al de politieke rest was vertegenwoordigd. Het ging er soms heftig aan toe. Het was een tijd waarin de pastoor nog bestelde of de Sussen of de Blekken voor of achter de processie mochten gaan.

In het bovenzaaltje, dat altijd met een rookgordijn van sigaretten was gevuld, heb ik de laatste Leestse gemeenteraad meegemaakt met toenmalige burgemeester Frans Lauwers, van de Blekken. Aan die hevige dorpsstrijd kwam door de fusie met Mechelen gelukkig een einde. Ondertussen woon ik al meer dan dertig jaar in Leest, maar tijdens Posse Leest wordt tussentijd op een pint nog eens goed gelachen met die heftige strijd.

Ook de discussies met de parochieherder van veleer zijn geschiedenis, want de deuren van de Sint-Niklaaskerk zijn vandaag vooral gesloten. In de raadszaal van toen wordt ook vandaag toneel gerepeteerd, maar het gaat er nu wel veel vrolijker aan toe dan destijds.

HOMBEEK

Mixar heeft rugbyers met en zonder beperking samen in een ploeg

“Niemand wordt betutteld, iedereen is een volwaardig lid van het team”

Mixar, dat staat voor Mixed Ability Rugby, is een vrij nieuwe sport die vorig jaar in het leven is gekomen. Het is eigenlijk rugby, maar het wordt gespeeld door een team van mensen met en zonder beperking. Ook binnen Rugby Mechelen werd een team opgericht dat zaterdagmiddag in Hombeek (Mechelen) voor het eerst een vriendschappelijke thuiswedstrijd speelde. “Winnen is geen must, het spelplezier staat centraal”, zegt coach Geert Declercq van Mixar-Mechelen.

G-sportambassadeur Piet Den Boer kwam zaterdagmiddag naar de sportvelden van Rugby Mechelen in de Hombeekerkouter om de aftrap te geven van de eerste vriendschappelijke thuiswedstrijd van Mixar-Mechelen tegen de Straffe Ketten. “Wij zijn een ploeg uit het Brussels en houden van mannen, maar ook van deze sport”, geeft een bestuurslid van de Brusselaars mee.

In Hombeek bij Rugby Mechelen worden al enkele maanden trainingssessies gehouden. “Mixed Ability Rugby-spelers zijn sporters met én zonder beperking die samen op het veld de strijd aan gaan. Iedereen doet naar eigen vermogen het spel mee. Het blijft wel rugby en dus worden er ook niet te veel eendzaken gegeven. We betuttelen de sporters niet te veel, maar laten hen voelen dat ze volwaardige leden zijn van de ploeg”, zegt coach Geert Declercq, die in het verleden ook actief is geweest als speler en trainer bij Rugby Mechelen. Nu geeft hij elke vrijdag training aan de spelers met een beperking.

Piet den Boer
G-sportambassadeur

“Mooi om zien dat iedereen op en naast het veld gelijk is en dezelfde passie deelt.”

Trainer Declercq is zelf vader van een zoon met een beperking en is dus zeer betrokken. Hij is al meerdere keren naar het buitenland gereisd om ideeën op te doen om Mixar ook in Vlaanderen op de kaart te krijgen. “Mixar-Mechelen speelt vandaag samen met een mix van ploegmakers van ook Rugbyclub Hasselt en Dendermonde. Mixar moet in Vlaanderen nog groeien en daarom selecteren we uit Mechelen, Hasselt en Dendermonde dertig spelers met wie we in juni deelnemen aan het officieuze wereldkampioenschap Mixar in Cork (Ierland), een toernooi van vijf dagen. Een derde van ons team komt uit Mechelen”, vertelt Declercq.

“Het resultaat van deze wedstrijd is van minder belang, want in Mixar wint iedereen. Je kunt de vreugde van elkaars gezichten aflezen. Dat veel andere sporten hier maar eens een voorbeeld aan nemen uit Mechelen”, geeft de trainer nog mee. De uitslag van de wedstrijd Mixar Mechelen-Straffe Ketten FC : 5-24. Er is dus nog werk aan de winkel voor de Mechelse coach, al heeft iedereen zich wel goed geamuseerd.

“Niemand wordt betutteld, iedereen is een volwaardig lid van het team”

Pas die zaterdag op een zaterdag viel, zijn we er al lachend samen voor gegaan”, zegt Stevie, die bij de verkoopdienst werkt bij Duvel in Barendonk (Puurs-Sint-Amands). Haar man Roy is dan weer actief als leerkracht in PTS Boom. “Als lasser maakte ik vroeger onder andere trappen. Zo’n tien jaar geleden moest ik in de winkel Rita Sports in Tiselt bij Stevie een trap zetten. Zo raakten we in contact met elkaar”, legt hij uit. Het koppel is er zo’n 2,5 jaar geleden vol voor gegaan en woont sinds-

LEO DE NIJM,
SVEN VAN HAEZENDONCK

Koen (26) en Liesbeth (31) Van Elzen.

De rugbyers van Mixar Mechelen in actie.

FOTO'S LEO DE NIJM

MECHELEN

Na oudejaarskinderen nu ook schrikkelbaby

“Romaysa steekt haar broertje de loef af, want dit is nóg specialer”

In de verschillende ziekenhuizen in de regio Mechelen werden zaterdag in totaal vijf schrikkelkinderen geboren. Die baby'tjes kunnen hun verjaardag dus maar een keer om de vier jaar vieren. Een van hen is Romaysa Akoudad. “Maar de dag van haar geboorte was sowieso speciaal, ongeacht de datum”, klinkt het bij de kersverse ouders.

Papa Taufik Akoudad met kersvers dochtertje Romaysa. FOTO STIJN VAN DE SANDE

Mechelaars Taufik Akoudad (36) en Sugad Adarrab (31) werden zaterdag in het AZ Sint-Maarten de trotse ouders van hun dochtertje Romaysa. De ouders en het kindje stellen het goed. “We zijn rond 13u binnengekomen in het ziekenhuis”, klinkt het. “Vanaf 16u ging het plots heel snel. Zelfs de verpleegsters schrokken ervan hoe snel de geboorte ging. Niet veel later werd ons dochtertje geboren.”

Romaysa was eigenlijk al uitgekend voor 18 februari, maar liet dus ruim een week op zich wachten. Omdat ze geboren werd op 29 februari, kan ze haar verjaardag in principe maar een keer om de vier jaar vieren. “We waren er op voorhand niet echt mee bezig”, klinkt het bij mama Sugad. “Mijn neefje had een tijdje geleden al wel eens gezegd dat het een schrikkelkindje kon worden, maar omdat er elf dagen tussenzaten, gingen we daar niet echt van uit.”

“29 februari is wel een speciale

dag”, vult papa Taufik aan. “De geboortedag van onze dochter zou sowieso speciaal geweest zijn, ongeacht de datum.” Het koppel is er wel al uit wanneer het de verjaardag van Romaysa wil vieren wanneer het geen schrikkeljaar is. “Dat gebeurt op 1 maart en niet op 28 februari. Als het een gewoon jaar was geweest, dan was ze geboren op 1 maart. Vandaag die keuze.”

Het koppel heeft ook al een zoon uit 5 jaar. Shemsedin werd geboren op 31 december. “Oudjaar is ook een speciale dag”,

maar die dag is er wel ieder jaar. De kans dat je geboren wordt op 29 februari is maar 1 op de 1.461. Ze heeft hem dus een beetje de loef afgestoken”, lacht Akoudad.

In het AZ Sint-Maarten werden zaterdag in totaal twee kindjes geboren en ook in het Imeldaziekenhuis in Bonheiden kwamen er twee schrikkelkinderen ter wereld. In het Heilig-Hartziekenhuis in Lier werd één kindje geboren op 29 februari en in het AZ Rivierland in Bornem waren er geen geboortes. (svds)

WILLEBROEK

Stevie en Roy geven hun jawoord op 29 februari

“Zo kan ik het minder vaak vergeten”

Kasteel Bel-Air in Willebroek was zaterdag 29 februari de plaats waar Stevie De Smedt (32) en Roy (41) Goossens uit deelgemeente Tiselt elkaar het jawoord gaven. Pas in 2024 kunnen ze dit opnieuw vieren. “Ik kan onze trouwdag dus maar een keer om de vier jaar vergeten”, zegt Roy.

Huven op een zaterdag is alle-daags, maar wanneer het op zaterdag 29 februari gebeurt, wordt het wél heel speciaal. “Toch hebben we die datum bewust gekozen. We wilden trouwen in de winter, maar december en januari zijn voor veel mensen al drukke maanden en toen kwamen we bij februari uit. Toen bleek dat de schrikkeldag op een zaterdag viel, zijn we er al lachend samen voor gegaan”, zegt Stevie, die bij de verkoopdienst werkt bij Duvel in Barendonk (Puurs-Sint-Amands). Haar man Roy is dan weer actief als leerkracht in PTS Boom. “Als lasser maakte ik vroeger onder andere trappen. Zo’n tien jaar geleden moest ik in de winkel Rita Sports in Tiselt bij Stevie een trap zetten. Zo raakten we in contact met elkaar”, legt hij uit. Het koppel is er zo’n 2,5 jaar geleden vol voor gegaan en woont sinds-

Het schrikkelkoppel Stevie en Roy met schepen Bradt. FOTO JAN BOEY

dien samen in de Aaklaan in Tiselt. Om deze speciale datum later te vieren, zijn al plannen gemaakt. “Roy en ik hebben al beslist dat we om de vier jaar, de eerste keer dus in 2024, samen telkens een citytripje doen.”

Na de huwelijksplechtigheid werd in kasteel Bel-Air een receptie gehouden. Nadien bouwde het koppel met zo’n tachtig genodigden een feestje. “Met alles erop en eraan”, zeggen Stevie en Roy. (fb)

Sporthal even Springland

KESSEL Sporthal De Putting in Kessel (Nijlen) was zaterdag omgetoverd tot Springland, met een tiental springkastelen. Meer dan 250 kinderen amuserden zich hier, onder wie ook Stan (tweede van links op foto) en zijn moeder Jolijn. “Stan vindt het geweldig”, zegt Jolijn. “Er is veel keuze, zowel voor kinderen die niet veel durven als voor durfals. Vorig jaar waren we hier ook, hij moest er dit jaar terug bij zijn. Volgend jaar staat hij hier ook weer, vermoed ik.” (gvt)